

नयोश्चैव तच्छणोवार्द्धिकस्य च । दीक्षितस्य कदर्यस्य
 बद्धस्य निगडस्य च । अभिशस्तस्य पण्डस्य पुंस्यत्या
 दाम्भिकस्य च । चिकित्सकस्य ऋगयोः क्रूरस्योच्छिष्टभो-
 जिनः । उग्रान्नं स्तृतिकान्नञ्च पर्याचान्तमनिर्हृशम् ।
 शुक्तं पर्युषितं चैव शूद्रोच्छिष्टं तथैव च । अनर्चितं
 वृथामांसमवीरायाश्च योषितः । द्विषदन्नं नगर्थञ्चम्
 पतितान्नमवलुतम् । पिशुनान्दतिनोश्चान्नं क्रतुविक्रयि-
 णस्तथा । शैलूषतन्नवायान्नं कृतमन्त्यान्नमेव च । कर्म्म-
 रस्य निषादस्य रङ्गावतारकस्य च । सुवर्षकर्त्तुर्वेषस्य
 शस्त्रविक्रयिणस्तथा श्रवतां शौण्डिकिनाञ्च चेलनिर्णयकस्य
 च । रजकस्य नृशंसस्य यस्य चोपपतिर्गृहे । ऋष्यन्नि ये
 चोपपतिं स्त्रीजितानाञ्च सर्वशः । अनिर्हृशञ्च प्रेता-
 भ्रमतट्टिकरमेव च । राजान्नं तेज आदत्ते शूद्रान्नं ब्रह्म
 वर्चसम् । आयुः सुवर्षकारान्नं यशस्कर्म्मवर्कसिनः ।
 कारुकात्तं प्रजा हन्ति बलं निर्येजकस्य च । गणान्नं गणि-
 कान्नं च लोकेभ्यः परिक्रान्ति । पूयं चिकित्सकस्यान्नं
 पुंस्यत्यास्त्वन्नमिन्द्रियम् । विद्या वार्द्धिकस्यान्नं शस्त्रविक्र-
 यिणोमलम् । भुक्त्वा चान्यतमस्यान्नममत्या लपणं तत्रहम् ।
 मत्या भुक्त्वा चरेत् कच्छं रेतोविष्णुत्वमेव च । नाद्यात् शू-
 द्रस्य पक्वान्नं विद्वानश्राद्धिनोद्विजः । आददीतासमेवास्माद्
 वृत्तावेकरात्रिकम्” मनुः । “केशकीटावपन्नं केशकीटैः
 सह पक्वम् । घृष्टान्नं “केभोक्तारः” इत्युक्त्वा सत्वादौ यदन्नं
 दीयते तत् । गणान्नं बद्धभिर्मिलित्वा यद्भोज्यं क्रियते तत् ।
 दीक्षितस्य दीक्षणीययागानन्तरमा यज्ञसमाप्तेः अन्नम-
 भक्ष्यम् । बद्धस्य रज्वादिना । निगडस्य अर्शं आ०
 अच् निगडवतः निगडबद्धस्येत्यर्थः । स्तृतिकान्नं स्तृतिका-
 भक्षणसदृश्यं यत् पक्वं तत्कुलजैरपि न भक्ष्यम् । पर्या-
 चान्तम् एकपङ्क्तिस्येषु बहूपु भुङ्क्षानेषु यदि कश्चिद्राचमनं
 करोति तदा तत्पण्डित्युपविष्टानां तदन्नमभक्ष्यम् ।
 अनिर्हृशं जननाशौचिनोऽन्नं तेनानिर्हृशाहं प्रेतान्न-
 मित्यनेन न पौनरुक्त्यम् । “स्तृत्के तु यदा विप्रो ब्रह्मचारी
 विशेषतः । पिबेत् पानीयमन्नात् समस्त्रीयात्
 स्मृशेत वा । पानीयपाने कुर्वीत पञ्चगव्यस्य भक्षणम्
 त्रिरात्रं भोजने प्रोक्तम्” शङ्खः । एतन्नोभयाशौचपरम्
 शुक्तं यन्मधुरं कालवशादस्त्वतां गतमस्त्व ज्ञान्यान्तास्त्वताम् ।
 शुक्तेषु दधि तज्जातञ्च भक्ष्यम् “दधि शुक्तेषु भोक्तव्यं सर्वञ्च
 दधिसम्भवमिति” मनूक्तेः । तदपि गुड्गादिद्रव्यमिश्रणे-
 भक्ष्यमेव “गुड्गादिद्रव्यसंयुक्तं वज्रं पर्युषितं दधि ।

तथैव यावकादीनि मन्यादिचरितान्यपि” यमोक्तेः ।
 “सगुडं सरिचाक्तं च तथा पर्युषितं दधि जीर्णतक्रमपेयञ्च
 नष्टसादञ्च केनचित् । प्रमादभक्षितैरेभिर्वने पक्षत्रतं चरेत्”
 स्तृतेश्च “यवगोधूमवर्जं गव्यविकारं स्नेहाक्तं चक्रुषाभवं
 वर्जयित्वा पर्युषितं प्राश्योपवसेत् तथा दधिवर्जं सर्वशुक्तानि”
 विष्णुः । “केवलानि च शुक्तानि तथा पर्युषितानि च ।
 ऋजीषपक्वं भुक्त्वा तु त्रिरात्रं तु व्रती भवेत् शङ्खः । चक्रुषा
 व्यङ्गनभेदः । “अपूपान्श्च करम्भाश्च धाना वटकशक्तवः ।
 शाकं मांसमपूपञ्च स्तूपं क्षपरमेव च । यवाम् पायसञ्चैव
 यज्ञान्यत् स्नेहसंयुतम् सर्वं पर्युषितं भक्षेत् शुक्तं तु परिवर्जये-
 दिति यमः । “अविकारि भवेन्मैध्यमभक्ष्यं तद्विकारकत्”
 पर्युषितं रात्रिन्तरितम् स्नेहाक्तं चेद्भक्ष्यं यथाह मनुः ।
 यत्किञ्चित् स्नेहसंयुक्तं भक्ष्यं भोज्यमगर्हितम् तत्पर्युषित-
 मप्याद्यं हविः शेषञ्च यज्ञवेदिति” “चिरसंस्थितमप्याद्यं
 सुक्तेहाक्तमपि द्विजैः । यवगोधूमजं सर्वं पयसाञ्चैव विक्रि-
 येति” च अनर्चितं निन्द्याधरीकृतम् । अवीराया निःस-
 र्कन्वायाः पतिपुत्रहीनायाः सन्ध्वित्यास्तु पितामहादेर्न
 दोषः । नगर्थञ्चं नगरिणो नगराधिपस्यान्नम् “नगराधिपतेः
 शत्रोः पिशुनान्दतिनोस्तथेति” ब्र० पु० ऐकवाक्यात् । अवलुतं
 लवथुसहितम् । “दृत्यन्वेषी नटानान्तु स तु शैलूषकः स्तृत”
 इति आ० पु० उक्तः शैलूषः । तन्नवायकः स्तृचीकर्म्मकत्,
 निषादः प्रतिभोमजवर्षसङ्करभेदः । रङ्गावतारकः नृत्यस्थाने
 गीतवाद्यादिना तदनुगुणतायां प्रसङ्गी । वेणुः वंशविकारपा-
 तादिकर्त्ता । श्वान् नृगयाद्यर्थं कुकुरपोषणकत् ।
 शौण्डिकादयश्च तत्तद्भृत्तिभाजो द्विजाः अन्यजानां गुरु-
 प्रायश्चित्तश्रवणात् प्रा० वि० । शूद्रान्नं शूद्रगृहे न भक्ष्यम् ।
 “शूद्रवेश्मनि विप्रैश्च क्षीरं वा यदि वा दधि । निवृत्तेन न
 भोक्तव्यं शूद्रान्नं तदपि स्तृतम्” । “निवृत्तेन शूद्रान्नान्नि-
 वृत्तेनेति” आ० त० रघु० “यथा यतस्ततो ह्यपः शुद्धिं
 यान्ति नदीं गताः । शूद्रादिप्रगृहेष्वन्नं प्रविष्टं तु सदा शुचि”
 अत्रिः । तेन स्वगृहागतस्यैव शुद्धत्वं तद्गृहगतस्य शूद्रा-
 न्नत्वमिति भेदः । “यः शूद्रेण समाहृतो भोजनं कुरुते
 द्विजः । सुरापीति स विज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः । यः
 शूद्रेणाभ्यनुत्तातः कुर्याद्वा भोजनं द्विजः । सुरापीति
 स विज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः” वृह० ना० । “शू-
 द्रान्नेन तु भुक्तेन उदरस्थेन यो ऋतः । सर्वै खरत्व-
 सुदृत्वं शूद्रत्वं वाऽधिगच्छति । “शूद्रान्नं ब्राह्मणोभुक्त्वा
 तथा रङ्गावतारिणः । चिकित्सकस्य क्रूरस्य तथा स्त्रीशूद्र-